

యెల్డెత్

“రాజధానిని కబళిస్తున్న అంతుపట్టని వ్యాధి”

ఆ రోజు అన్ని పత్రికలలోనూ ఉన్న పతాక శీర్షిక ఇదే.

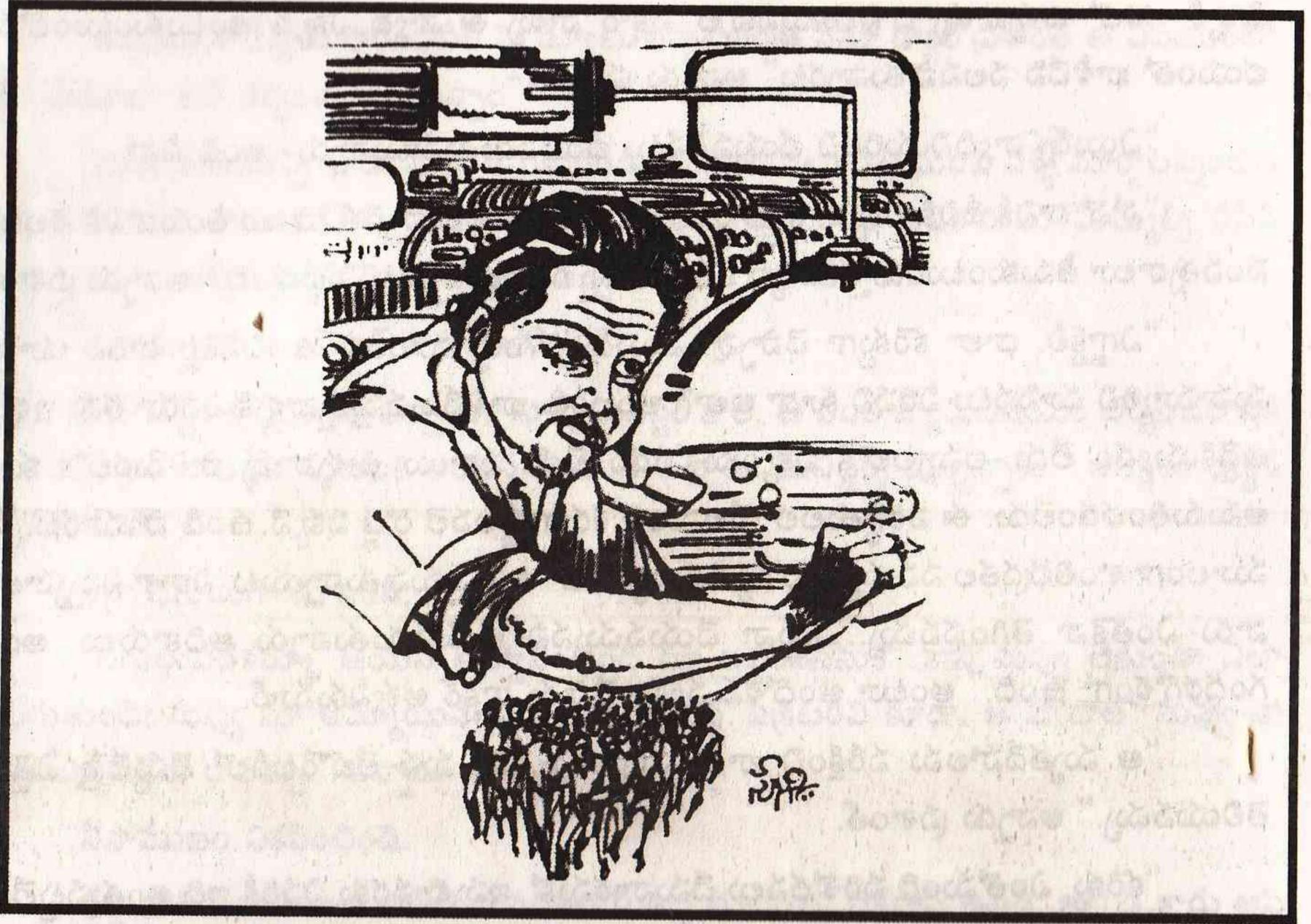
ఆందోళనగా వివరాలు చదవసాగాడు డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్.

ఢిల్లీనగరంలోని రామకృష్ణాపురంలోని సెక్టార్ 14లో వారంరోజుల క్రిందట ఒక వింతవ్యాధి సోకి ముందుగా ఒక లొకాలిటీలో పదిమంది మరణించారు. ఆ వ్యాధి ఏమిటో అంతుపట్టలేదు కాని గంటగంటకీ మృతుల సంఖ్య పెరిగిపోసాగింది. ఈ వ్యాధి సోకిన వారికి కళ్ళుమంటలు, ముక్కుమంట, ఊపిరితిత్తులలో మంట, ఊపిరి సరిగ్గా ఆడకపోవటం, వళ్ళంతా ఉడికిపోతున్నట్లు అనిపించడంతో మొదలై గంటలోపలే ప్రాణం పోతోంది. ఏ వైద్యం చేసినా నయం కావడంలేదు. ఆక్సిజన్ ఎక్కించినా ఊపిరి సాఫీగా అందడంలేదు. అసలు వ్యాధి ఏమిటో తెలిస్తే దాని నివారణ కనుగొనవచ్చు. అసలు అదేమిటో అంతుపట్టక పోతే చేయగలిగింది ఏమిటి? కేసుల్ని సవ్యంగా పరీక్షించాలన్నా తగిన వ్యవధి ఉంటేగా! చూస్తుండగానే ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోతున్నాయి. ఈ వింత వ్యాధితో రాజధాని నగరం అట్టుడికిపోతోంది.

ఇంతలో డాక్టర్ ప్రశాంత్ అతని వెనకాల డాక్టర్ నీనా వచ్చారు అక్కడికి. ప్రశాంత్ డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్ దగ్గర అసిస్టెంట్.

నీనా డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్ కి కుమార్తె కాదు, పర్సనల్ సెక్రటరీ కూడ. అంతేకాదు తండ్రి జరిపే పరిశోధనలలో సహాయపడుతుంది. ఆ ముగ్గురు కూడా మాలిక్యులర్ బయాలజీలో డాక్టరేట్ పుచ్చుకున్నవారు. ప్రభుత్వ పరిశోధనా సంస్థలలో పనిచేస్తూ తన 46వ ఏట ప్రిమెచ్యూర్ రిటైర్మెంట్ తీసుకొని ఢిల్లీకి పాతికమైళ్ళ దూరంలో సొంతంగా లాబొరేటరీ నెలకొల్పుకొని ప్రశాంతంగా పరిశోధనలు చేసుకుంటున్నాడు డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్.

గత ఐదేళ్ళలో డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్ తన లాబొరేటరీలో జరిపిన పరిశోధనలకి, సాధించిన విజయాలకి దేశంలోనేకాక ప్రపంచవ్యాప్తంగా మంచి గుర్తింపు వచ్చింది. ఐదేళ్ళ వయసులోనే తల్లిని పోగొట్టుకున్న నీనాను అల్లారుముద్దుగా పెంచి తన బాటలోనే తీర్చిదిద్దాడు అశ్వనీకుమార్. ఆమె ఏకైకపుత్రిక

కావడంతో నీనాని కూతురుగానే కాక కొడుకుగా భావించుకుంటున్న ఆయనకి నీనాకి ఇరవైమూడేళ్ళు వచ్చినా పెళ్ళి చేయాలన్న ఆలోచనే రాలేదు. నిత్యమూ తండ్రితోపాటు పరిశోధనలలో మునిగితేలుతుండే ఆమెకీ ఆ విషయం పట్టలేదు. డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్ ప్రభుత్వ సర్వీసులో ఉన్నప్పుడు డాక్టర్ ప్రశాంత్ ఆయన దగ్గర అసిస్టెంట్ గా ఉండేవాడు.

అతనిని అద్భుతమైన తెలివితేటలు. మంచి చురుకుతనం. ఎటువంటి నమస్యనైనా సులువుగా పరిష్కరించే నేర్పు. వీటికితోడు ఆకర్షణీయమైన రూపం- చక్కని ప్రవర్తన. వీటన్నిటి మూలంగా అతనంటే ఎంతో అభిమానాన్ని చూపించేవాడు డాక్టర్ అశ్వనీ కుమార్. ఆయన దగ్గర పనిచేయడం ఒక అదృష్టంగా భావించేవాడు ప్రశాంత్. ఈ విధంగా ఇద్దరికి బాగా కలసి పోవడంతో ఎప్పుడైతే డాక్టర్ అశ్వనీ కుమార్ రిటైర్మెంట్ తీసుకొని సొంత లాబొరేటరీ పెట్టుకున్నాడో ప్రశాంత్ కూడా తన ఉద్యోగాన్ని వదులుకుని ఆయన వెంట వెళ్ళి పోయాడు. అక్కడే ఉంటూ ఆ కుటుంబంలో ఒక సభ్యుడై పోయాడు.

ప్రశాంత్ ని చూడగానే “చూశావా ప్రశాంత్. ఈ వింత వ్యాధి సెక్టర్ - 13లో కూడా ప్రవేశించిందట. ఇప్పటికీ పాతికవేల మంది పైగా చనిపోయారు. ఎంతోమంది ప్రపంచ శాస్త్రజ్ఞులు వచ్చిచూసినా ఈ వ్యాధిని వ్యాపింప జేస్తున్న క్రిమి ఏమిటో అంతు బట్టడం లేదట. ఈ వ్యాధి ఇలాగే వ్యాపిస్తే మరికొద్ది రోజుల్లోనే మొత్తం ఢిల్లీ నగరం పీనుగుల పెంట అయిపోతుంది. ఒక్క ఢిల్లీయే కాదు. తర్వాత దేశం మొత్తం అపై ప్రపంచం కూడా సర్వనాశనం అయిపోతుంది” అంటూ ఆందోళన వ్యక్తం చేశాడు.

“అవును మార్పింగ్ న్యూస్ విన్నాను. పేపర్లలో కూడా చూశాను. పేపర్లన్నింటిలోనూ ఇదే వార్త. సెక్టార్ -14లో ఉన్నవాళ్ళు దానిచుట్టుపక్కల సెక్టార్ వాళ్ళు ఈ వ్యాధి ఎక్కడ అంటుకుంటుందోనన్న భయంతో ఖాళీచేసి వలసపోతున్నారట” అన్నాడు ప్రశాంత్.

“ఎయిడ్స్ వ్యాధిని గురించి భయపడినట్లు భయపడుతున్నట్లున్నారు” అంది నీనా

“నోనో దానికి దీనికి ఎక్కడా కంపారిజన్ లేదు. ఎయిడ్స్ ది స్లో డెత్ ప్రాణం తీయడానికి నెలలూ, సంవత్సరాలూ తీసుకుంటుంది. ఈ వ్యాధి కేవలం కొన్ని గంటల్లోనే మట్టుపెట్టేస్తోంది.” అన్నాడు ప్రశాంత్

“ఎగ్జాక్ట్లీ. చాలా కరెక్టుగా చెప్పావు. ఎయిడ్స్ రోగుల్ని దూరంగా ఉంచినట్లు వారిని చూస్తేనే మహమ్మారిని చూసినట్లు వీరిపని కూడా అలాగే అయింది. ఖాళీచేసి వస్తున్నవాళ్ళకి ఎవరూ తమ ఇళ్ళను అద్దెకియ్యడం లేదు. బస్సులలోకి ఎక్కించుకోవడం లేదు. పరాయి ఊళ్ళవాళ్ళు పొలిమేరల్లోకి కూడా అనుమతించడంలేదు. ఈ పరిస్థితులలో వేలమంది శరణార్థులవలె రోడ్ల పక్కనే ఉండి పోయారట. దీని మూలంగా శాంతిభద్రతల సమస్య, ఆరోగ్య సమస్య కూడా ఉత్పన్నమవుతున్నాయట. నిరాశా నిస్పృహలతో వారు ఎంతకైనా తెగించవచ్చు. ఏమైనా చేయవచ్చునని భయపడుతున్నారు అధికారులు. అంతా గందరగోళంగా ఉంది.” అంటూ ఆందోళన వ్యక్తం చేసారు డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్.

“ఆ మృతదేహాలను పరీక్షించి బాడీటిస్యూలను తెచ్చి మన లేబోరేటరీలో టెస్టుచేస్తే ఏమైనా తెలియవచ్చు.” అన్నాడు ప్రశాంత్.

“కరెక్టు, ఎంతోమంది పరిశోధనలు చేస్తున్నారనుకో ఇప్పటి వరకు ఎవరికీ ఇది అంతుపట్టలేదు. అలా అని మనం ఊరుకుంటామా! మనమూ ప్రయత్నం చేయాలి ఎవరి పరిశోధనలు ఫలిస్తాయో! వచ్చిన చిక్కల్లా ఈ పరిశోధనలు ఎంతో సమయం తీసుకుంటాయి ఈ లోగా ప్రమాదం ముంచుకొస్తుంది. ప్రయోగాలు ఫలించి వ్యాధి నశిస్తుందో అవి ఫలించకముందే మానవాళి అంతా సర్వనాశనం అవుతుందో కాలమే చెప్పాలి. వెంటనే మనం పరిశోధనలు ప్రారంభించాలి” అన్నాడు డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్.

ఫోన్ గణగణ మ్రోగింది.

“హలో.... డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్ స్పీకింగ్”

“దిసీజ్ పి.ఎస్ టు హెల్త్ మినిస్టర్ స్పీకింగ్. మినిస్టర్ వాంట్స్ టు స్పీక్ టు యు. జస్ట్ ఏ మినిట్ ప్లీజ్ బి ఆన్ లైన్”

హెల్త్ మినిస్టర్ లైన్లోకి వచ్చారు.

“గుడ్ మార్పింగ్ డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్.”

“వెరీ గుడ్ మార్పింగ్ సర్. ఐ యామ్ ఎట్ యువర్ సర్వీస్”

“ధ్యాంక్యూ చూడండి. ఇప్పుడు నేషనల్ ఎమర్జెన్సీ వచ్చింది. ఢిల్లీ నగరం నాశనం అయిపోతోంది. మొత్తం దేశమే నాశనం అయ్యేట్టుంది. ఈ ఆపదనుంచి గట్టెక్కాలంటే మీవంటి శాస్త్రవేత్తల సలహాలూ, సహకారం ఎంతైనా అవసరం. మనదేశంలో మిమ్మల్ని మించిన జీవశాస్త్రవేత్తలేరు. అందువల్ల ఈ రోజు సాయంత్రం నాలుగుగంటలకి నా ఛాంబర్లో ఒక మీటింగ్ ఏర్పాటు చేశాం. దానికి మీరు తప్పక రావాలి.

హోం సెక్రటరీ శ్రీ సోమయ్య ఈ మీటింగ్ కి కన్వీనర్ గా ఉంటారు.”

“తప్పకుండా వస్తాను సార్. దటిజ్ మై డ్యూటీ. ఇప్పటివరకు నేనూ డాక్టర్ ప్రశాంత్ ఈ విషయంలో ఏమీ చేయాలా అనే చర్చించుకుంటున్నాం”

“వెరిగుడ్ ఆయన్ని కూడా మీతో తీసుకురండి. ఆ...పోలీసులు ఢిల్లీ నుంచి వెళ్ళే మార్గాలన్నింటినీ సీల్ చేశారు. మీ కారు చెక్పోస్టు దగ్గరకి రాగానే హోండిపార్టుమెంటు అధికారులు మిమ్మల్ని రిసీవ్ చేసుకుంటారు. అక్కడినుంచి మీరు ఇక్కడికి వచ్చే ఏర్పాట్లు వారే చేస్తారు.”

“థాంక్యూసర్ ఉయ్షల్ బి దేర్ ఆన్ టైం”

ఫోన్ పెట్టేశాక “ప్రశాంత్ విన్నావుగా హెల్త్ మినిస్టర్ కార్. ఈ వింత వ్యాధి విషయం చర్చించడానికి ఈ సాయంత్రం నాలుగు గంటలకి ఆయన మీటింగ్ పెట్టారు. మనిద్దర్నీ రమ్మన్నారు.” అన్నాడు డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్.

నీనా దిగులుగా చూసింది.

“దిగులుపడకమ్మా. ఆయన ఆహ్వానించింది మా ఇద్దరినేననుకో. కాని నువ్వు లేకుండా ఎలా జరుగుతుంది! నువ్వు మా అమ్మాయివే కాదు. నా పర్సనల్ సెక్రటరీవి కూడా. ఆ హోదాలో నువ్వు నా వెంట ఎక్కడికేనా రావచ్చు.” అన్నాడు ఆయన.

నీనాముఖం వికసించింది.

ఢిల్లీ పాలిమేరలో ఆగ్రా రోడ్ మీద పదికిలోమీటర్ల దూరంలో చెక్పోస్ట్ ఉంది. అక్కడ కారు ఆపి డ్యూటీ ఆఫీసర్ కి తన కార్డు చూపించాడు డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్. ఆయన మర్యాదగా కూర్చోమని చెప్పి ఇంటర్ కాంలో ఎవరితోనో మాట్లాడాడు. వెంటనే లోపలనుంచి యూనిఫాం లో వున్న ఒక ఆఫీసర్ వచ్చి తనని పరిచయం చేసుకున్నాడు. ఢిల్లీలో నెలకొన్న ప్రమాదకరమైన పరిస్థితుల దృష్ట్యా... తీసుకున్న జాగ్రత్తలను ఆయన వివరించాడు.

అక్కడ వ్యాధి సోకిన శరీరం పసుపుపచ్చగా మారిపోతోంది. ఆ తర్వాత ప్రాణం పోతోంది. అది ఏమి వ్యాధి తెలియని కారణంగా దానికి ‘ఎల్లోడెత్ డిసీజ్’ అని పేరుపెట్టారు వారు. అది అంటువ్యాధిగా వ్యాపిస్తున్న కారణంగా ఏదైనా ఫలితం ఉండవచ్చునన్న ఆశతో ప్రివెంటివ్ గా టీకాలు వేస్తున్నారు. ఈ టీకాలు వేసే ఏర్పాటును ఈ చెక్పోస్ట్ లో కూడా చేశారు. అక్కడ వారి ముగ్గుర్నీ ఆ టీకాలు వేసుకోవాలని చెప్పారు. తర్వాత నగరంలో ఉన్న గాలి కలుషితం అయింది. కనుక ప్రత్యేకమైన ఎయిర్ బైట్ కారును ఏర్పాటుచేశామని దానిలో వెళ్ళమనీ చెప్పారు. నిజానికి హెల్త్ మినిస్టర్ ఉన్న ప్రాంతంలో కాని అక్కడికి వెళ్ళేదారిలో కాని ఈ వ్యాధి వ్యాపించలేదు. కాని అక్కడికి వెళ్ళే దారికి రామకృష్ణాపురం కొంత సమీపంలోనే ఉండడం వల్ల ఈ ప్రత్యేక జాగ్రత్తలు తీసుకున్నట్లు చెప్పారు.

వారు ముగ్గురు ఆ ప్రకారం టీకాలు వేయించుకుని ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేసిన కారులో వెళ్ళారు. హెల్త్ మినిస్టర్ కార్యాలయంలో కూడా బయటినుంచి కలుషితమైన గాలిలోపలికి రాకుండా ప్రత్యేకమైన జాగ్రత్తలు తీసుకొన్నారు.

డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్ కారుని ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటుచేసిన గరాజ్ లోకి తీసుకువెళ్ళారు. ఆ గరాజ్ లో

బయటిగాలి రాకుండా ఏర్పాటు చేశారు. అక్కడినుంచి ప్రత్యేకమైన ద్వారం గుండా రిసెప్షన్ దగ్గరికి వెళ్ళారు. అక్కడ వారిని హోం సెక్రటరీ శ్రీ సోమయ్య స్వయంగా రిసీవ్ చేసుకున్నారు. రావలసిన వాళ్ళు అందరూ వచ్చాక వారిని మినిష్టర్ గారి ఛాంబర్ లోకి తీసుకువెళ్ళారు.

హెల్త్ మినిష్టర్, హోం మినిష్టర్ ఇద్దరూ కూడా ఆ సమావేశానికి హాజరయ్యారు. శ్రీ సోమయ్య అక్కడ ఉన్నవారినందరినీ పరిచయం చేశారు. “వీరు ఆనరబుల్ హెల్త్ మినిష్టర్ శ్రీ నర్సింగరావు, వీరు ఆనరబుల్ హోం మినిష్టర్ శ్రీ గుర్నామ్ సింగ్. వీరు అందరికీ తెలసినవారే అయినా లాంఛనంగా పరిచయం చేశాను. వీరు పోలీస్ డైరెక్టర్ జనరల్ శ్రీ శ్రీవాత్సవ. ప్రజలు తమ ఇళ్ళను, ఆస్తులను వదిలిపెట్టి రోడ్ల ప్రక్కన మకాం పెట్టడంతో ట్రాఫిక్ సమస్యలు, శాంతిభద్రతల సమస్యలు తీవ్రంగా ఉత్పన్నమయ్యాయి. ఆ విషయాలు వీరు చూస్తారు. ఈయన డాక్టర్ జింగ్ యాంగ్. టాక్సాలజీలో ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగన్న సైంటిస్టు. డాక్టర్ జింగ్ అన్న పేరుతో చాలామందికి పరిచయం. మావో కాలంలో చైనాలో మేధావులను నాశనం చేసినప్పుడు ఆయన తప్పించుకుపోయి ఎన్నో దేశాలలో అజ్ఞాతవాసం గడిపారు. కొద్దినెలల క్రితం మనదేశానికి వచ్చి ఇక్కడే స్థిరపడే ఉద్దేశంతో భారత పౌరసత్వానికి అప్లయ్ చేసాడు. అది ప్రభుత్వ పరిశీలనలో ఉంది. అయితే టాక్సాలజీలో ఆయనకున్న విజ్ఞానం, అనుభవం దృష్ట్యా ఈ సమస్యకు ఏదైనా పరిష్కారం సూచించగలరేమోనన్న ఆశతో ఆయన్ని కూడా ఈ ప్రత్యేక సమావేశానికి ఆహ్వానించాం.”

పేరు వినడమే కాని అప్పటివరకు చూడకపోవడంతో డాక్టర్ జింగ్ వంక ఆసక్తితో చూశారు డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్, ప్రశాంత్లు.

డాక్టర్ జింగ్ కూడా వాలుకన్నులతో వారి వంక చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

జింగ్ నోట్స్ పాడుగాటి పైప్ ఉంది. సాధారణంగా అంతపెద్ద పైప్ ను ఎవరూ వాడరు. ఆ పైప్ లోని టుబాకో డస్టు ఆరిపోయిందో లేదా వెలిగించనేలేదో కాని అందులోంచి పొగరావడం లేదు. ఆ వట్టి పైప్ నే పీలుస్తున్నాడు ఆయన.

అది చూసి “ఈ చైనా వాళ్ళు విచిత్రమైన వ్యక్తులు” అనుకున్నాడు అశ్వనీకుమార్. పరిచయాలు పూర్తి అయ్యాక హెల్త్ మినిష్టర్ హోం మినిష్టర్లు పరిస్థితి తీవ్రతని వివరించి శాస్త్రజ్ఞులు ఈ సమస్యకి పరిష్కారం కనుగొనాలని కోరారు.

“ముందుగా మేము సెక్టార్ - 14 కి వెళ్ళి ఈ వింత వ్యాధి ఎక్కడ మొదలయ్యింది, ఎటువైపు వ్యాపించింది సర్వే చేయాలి. కొందరు పేషెంట్లనూ చూడాలి. అలాగే చనిపోయిన వారి దేహాలను పరీక్షించడంతోపాటు వాళ్ళ బాడీటిస్యూలను కూడా లేబరేటరీలలో పరీక్షచేయాలి. అప్పుడే ఒక నిర్ణయానికి రాగలం.” అన్నాడు డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్.

ఓ....స్యూర్ ఇప్పుడు మీరు వచ్చిన ఎయిర్ టైట్ కార్లోనే వెళ్లవచ్చు. మిస్టర్ శ్రీవాత్సవ మీ వెంట ఉంటారు. మీకు కావలసిన వివరాలన్నీ ఆయన చెప్పగలరు” అన్నాడు శ్రీ సోమయ్య

“వాట్ డుయు సే డాక్టర్ జింగ్?”

అని అడిగాడు అశ్వనీకుమార్.

జింగ్ కళ్లుమూసుకుని కొంచెం సేపు ఏదో దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు. తర్వాత పైప్ ని గట్టిగా పీల్చి "ఓ.కీ. అలాగే చేద్దాం. ముందు అక్కడికి వెళ్ళాక తర్వాత ప్రోగ్రాం ఆలోచించుకోవచ్చు" అన్నాడు.

ఆయన పైప్ పీల్చే పద్ధతి నవ్వు తెప్పించింది.

* * * *

ఎయిర్ టైట్ కారు బయలుదేరింది. ముందుసీట్లో డ్రైవర్ ప్రక్కన శ్రీవాత్సవ, ఆయన ప్రక్కన డోర్ దగ్గర డాక్టర్ జింగ్ కూర్చున్నారు. వెనకసీట్లో ప్రశాంత్, నీనా, అశ్వనీకుమార్ కూర్చున్నారు.

కొంచెం దూరం వెళ్ళే సరికి రోడ్లన్నీ, చేతుల్లో సూట్ కేసులుతోవున్న జనంతో నిండిపోయి ఉన్నాయి. వాళ్ళందరి ముఖాలూ పీక్కుపోయి, డోక్కుపోయి ఉన్నాయి. అందరి ముఖాల్లోనూ భయం, ఆందోళన ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయి. వాళ్ళని సర్దడానికి పోలీసు బలగం ఉంది కాని వాళ్ళేమీ చేయలేకపోతున్నారు. ఆ జనాన్ని చీల్చుకొంటూ అతి కష్టంగా బహునెమ్మదిగా కారు నడుపుతున్నాడు డ్రైవర్. యూనిఫాం లో వున్న పోలీస్ డి.జి అందులో ఉండడం పైలట్ కారులాగా హారన్ మోగిస్తుండం వల్ల జనందాని దగ్గరగా రావడానికి భయపడ్డారు కాని లేకుంటే దానిని చుట్టుముట్టి ముందుకి సాగనిచ్చేవాళ్ళ కాదు. వళ్ళు తెలీని కోపంలో విచక్షణ నశించేటట్లు ఆవేదనతోనూ, ఆవేశంతోనూ ఊగిపోతున్న వారు ఏమైనా చేయవచ్చు.

కారు అతికష్టమీద జనాన్ని దాటుకుని సెక్టార్ 14 వైపుగా వెళ్ళింది. అది సమీపిస్తుండగా జనం పల్చనైపోయారు. సెక్టార్ లోపల అంతా ఇంచుమించు నిర్మానుష్యంగా ఉంది. అంతా స్మశాన ప్రశాంతి. ఏదో దయ్యాల నగరంలో తిరుగాడుతున్నట్లుంది.

కారు సెక్టారులో ప్రవేశించింది.

ఇంతలో ఉన్నట్లుండి ఏదో కదిలిపోతున్నట్లు, రాళ్ళు దొర్లిపోతున్నట్లు, భూకంపం వస్తున్నట్లు చప్పుడైంది.

అది ఏమిటా అని అటువైపు చూస్తుండగానే ఎదురుగా ఓ నూటయాభై గజాల దూరంలో నాలుగంతస్థల మేడ కుప్పకూలిపోయింది. వెంటనే పెద్ద శబ్దం. దట్టంగా అలుముకున్న దుమ్ము.

డ్రైవర్ సడన్ బ్రేక్ వేసి కారుని ఆపాడు. ఆ అదురికి ముందుకి వెళ్ళిపడ్డారు అందరూ. కొంచెంసేపు ఎదుట ఏమున్నదీ కనిపించలేదు. తేరుకున్నాక అందరూ అటే చూస్తుండిపోయారు. ఈ హఠాత్పరిణామం ఏమిటో ఎవరికీ అర్థం కాలేదు.

డాక్టర్ జింగ్ తదేకంగా అటే చూస్తుండిపోయాడు.

కొంచెం సేపటికి మళ్ళీ కారు బయలుదేరింది.

అంతకుముందే మరికొన్ని ఇళ్ళకూడా కూలిపోయినట్లున్నాయి. గుట్టలు కనిపిస్తున్నాయి. అయితే ఆ సెక్టార్ ప్లాస్ట్ గా కట్టింది కావడంతో విశాలమైన రోడ్లు ఉండడంవల్ల కారు వెళ్ళడానికి ఇబ్బంది అనిపించడం లేదు.

"ఇప్పటివరకూ ఈ సెక్టార్ కి పట్టిన పీడ ఒక ఎల్లోడెత్ అనే అనుకున్నాం. ఇప్పుడు పక్కా ఇళ్ళ కూలడం కూడా మొదలయింది" అన్నాడు అశ్వనీ కుమార్.

“ఇది చూస్తే ఎల్లాడెత్ మనం అనుకున్నట్లు సూక్ష్మజీవుల వల్ల వచ్చిన వ్యాధి కాదేమో! అసలు అది అంటువ్యాధి కూడా కాదేమో! ఏదైనా తీవ్రమైన పొల్యూషన్ మూలంగా ప్రాణాలుపోవడం, ఇళ్లు కూలడం జరుగుతోందేమో ననిపిస్తోంది” అన్నాడు ప్రశాంత్.

డాక్టర్ జింగ్ వారిద్దరి వంక వింతగా చూశాడు.

“వాట్ డూయూసే డాక్టర్ జింగ్?” అన్నాడు అశ్వనీకుమార్.

జింగ్ పైప్ ని గట్టిగా పీల్చి “పరీక్షించందే ఏదని ఖాయంగా చెప్పగలం? ఎనీవే ఉయ్ ఆర్ వియర్ అవర్ జాబ్ లెటజ్ ఫైండ్ వాట్ ఇటీజ్” అన్నాడు.

కారు ఒక పాడైన టన్నెల్ గుండా పోతోంది. టన్నెల్ చివరి భాగం ఇంక కొంచెం దూరంలోనే ఉంది. ఉన్నట్లుండి అక్కడి నేలంతా కదిలిపోవడం మొదలు పెట్టింది టన్నెల్ లో రాళ్ళు కదలిపోతున్న శబ్దం. టన్నెల్ కూలిపోతోంది. డ్రైవర్ ఒక్కసారి స్పీడ్ పెంచాడు. ఏ అవాంతరానికైనా సిద్ధపడడానికన్నట్లు ప్రశాంత్, అశ్వనీకుమార్, జింగ్ డోర్స్ తెరిచి హాండిల్స్ గట్టిగా పట్టుకున్నారు.

కారు టన్నెల్ లో నుంచి బయటకు వచ్చేస్తోంది. ఉన్నట్లుండి దభీమంటూ టన్నెల్ కూలిపోయింది. అదృష్టవశాత్తూ కారు అప్పటికి సీట్స్ ఉన్నమేరకు బయటికి వచ్చేసింది. అయితే డిక్రీమీద రాళ్లు పడడంతో అది అప్పడంలాగా అణిగిపోయింది. డ్రైవర్ సడన్ బ్రేక్ వేసాడు అప్రయత్నంగా.

అప్రయత్నంగానే డోర్ తెరిచి ఒక్క ఉదుటున బయటకు దూకాడు జింగ్. అలాగే అటు తర్వాత అశ్వనీ కుమార్ దూకేసాడు. ఇటు ప్రశాంత్ నీనా చెయ్యి పుచ్చుకుని దూకేసాడు. డ్రైవర్ శ్రీవాత్సవ అటు డోర్ తీసుకుని బయటపడ్డారు. కొంచెం సేపటివరకూ ఆ షాక్ నుంచి ఎవ్వరూ తేరుకోలేదు. డాక్టర్ జింగ్ వయసు మీరిన వాడేమో ఒకటే అయాసపడసాగాడు. ఇంతలో ఉన్నట్లుండి “నా పైప్ నా పైప్” అంటూ వెతకడం మొదలుపెట్టాడు.

అటువంటి సమయంలో పైపుని గురించి వెతకడం అందరికీ ఆశ్చర్యం కల్పించింది.

టన్నెల్ కూలినచోట లేచిన దుమ్ము ఇంకా దట్టంగానే ఉంది.

జింగ్ “నా పైప్ నా పైప్” అంటూ వెతుకుతూ ఆ దుమ్మువైపుకి పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్లాడు. ఆ తర్వాత ఏమైందీ కనిపించలేదు.

ఇంకా టన్నెల్ కూలుతున్న శబ్దాలు వినిపిస్తూనే ఉన్నాయి. జింగ్ ఆ రాళ్లకిందపడి కూరుకుపోయాడేమో పత్తాలేడు. అతని ప్రవర్తన అందరికీ విచిత్రంగా అనిపించింది. బహుశా షాక్ మూలంగా మతి స్థితిమితం కోల్పోయి ఆ విధంగా చేశాడేమోననుకున్నారు. అతన్ని తలుచుకుంటే వారందరికీ ఎంతో బాధ అనిపించింది.

ఇంతలో అందరికీ కళ్ళ మంటలు, ఒళ్లు చిటపటలాడడం, ముక్కు ఎండిపోయినట్లు ఊపిరి తీసుకోడం కష్టమవుతున్నట్లు అనిపించింది. గాలిలోనే ఏదో ఘాటైన వాసన ఉన్నట్లు అనిపిస్తోంది. ఇవన్నీ ‘ఎల్లాడెత్’ వ్యాధి లక్షణాలే.

ఇంక లాభం లేదు. అందరికీ ఎల్లాడెత్ సోకేటట్లుంది. ఇంత బతుకూ బతికి ఇంటి వెనకాల

చచ్చినట్లు దివరికి ఈ అపరస్మశానంలో దిక్కుమాలిన చావు చావాలివచ్చేట్లుంది. ముందు అక్కడినుంచి బయటపడాలి.

“చూడండి ఆ ఎదురుగావున్న ఇంట్లో మేము ఎయిర్ బైట్ కంపార్టుమెంట్ ఏర్పాటుచేశాం. అక్కడ ఈ పొల్యూటెడ్ ఎయిర్ రాదు. మేము ఇక్కడ ఇన్ వెస్టుగేట్ చేస్తున్నప్పుడు ఆ ఏర్పాటు చేసుకున్నాం. ముందు మనం అక్కడికిపోయి ఒళ్లు కడుక్కుని మంచి గాలి పీల్చుకుందాం. అక్కడికి పోయాక నేను వైర్లెస్ మేసేజ్ ఇచ్చి మరోకారు తెప్పిస్తాను పదండి” అన్నాడు శ్రీవాత్సవ.

అందరూ లేచారు. అశ్వనీకుమార్ లేవగానే అక్కడ డాక్టర్ జింగ్ పైప్ కనిపించింది.

దానిని చూస్తూనే “అరే ఇదుగో డాక్టర్ జింగ్ పైప్. దీనికీ ఆయనకీ ఏమి అనుబంధమో కాని అది కనిపించకపోయేసరికి పిచ్చివాడైపోయాడు”

“ఇంతసేపూ మీరు దానిమీదనే కూర్చున్నట్టున్నారు. అందుకే కనిపించలేదు” అంటూ దానిని తీశాడు ప్రశాంత్.

ఆ పైప్ కి గొట్టం ఒకటే కాదు పొడుగ్గా ఉంది. డస్ట్ వేసే భాగం కూడా బాగా లోతుగా వెడల్పుగా ఉంది. ఆ పైపుని ప్రత్యేకంగా చేయించినట్లునిపించింది. ఆ గొట్టంలోని పొడిని కొంచెం చేతిలో పోసుకున్నాడు ప్రశాంత్. పైన పొగాకు పొడి ఉంది. అడుగున తెల్లని సన్నని స్పటికాలున్నాయి. అదేమిటోనని వాసన చూశాడు కాని దానిని గుర్తించలేకపోయాడు. బహుశా హెరాయిన్ వంటి మత్తు పదార్థం దేనినో అందులో వేసి పీలుస్తుండాలి. అందులో చైనావారికి నల్లమందు భాయిలని పేరుకూడాను అనుకున్నాడు ప్రశాంత్. ఆ పైప్ ని జేబులో వేసుకుని ‘డాక్టర్ జింగ్ కనిపిస్తే ఇచ్చేస్తాను’ అన్నాడు.

“అరే... మన కారేమిటి ఇలా అయింది! రంగుని ఏదో తినేసినట్లు తూట్లు పడినట్లు అయిపోయింది!” అన్నాడు అశ్వనీ కుమార్ కారువంక చూస్తూ ఆశ్చర్యంగా.

అప్పటివరకూ ఎవరూ ఆ విషయం గమనించలేదు.

టన్నెల్ కూలింది కారు డిక్కి మీద. ముందు బాగానికేమీ కాలేదు. అయినా అదికూడా ఇంత అకస్మాత్తుగా ఆ విధంగా అవడం అందరికీ ఆశ్చర్యం వేసింది.

ఇంకా అక్కడ ఉండడం అందరికీ బాధగా ఉండడంతో అందరూ పరుగువంటి నడకతో శ్రీవాత్సవ చెప్పిన ఇంటికి వెళ్ళారు. అక్కడ అందరూ శుభ్రంగా స్నానంచేసి మంచి గాలి పీల్చుకున్నాక ప్రాణం కుదుటపడింది.

శ్రీ వాత్సవ వైర్లెస్ మేసేజ్ ఇచ్చి మరో కారును వెంటనే పంపమన్నాడు. డాక్టర్ అశ్వనీకుమార్ కోరిక మేరకు ఒక మార్పుయరీ వాన్ ని కూడా పంపమన్నాడు. అందులో పరీక్షలకోసం కొన్ని శవాల్ని తీసుకువెళ్ళాలని ఆయన ఉద్దేశం.

మరో గంటలో ఇంకో కారు, మార్పుయరీ వాన్ వచ్చాయి.

“మీరు శవాల్ని తీసుకొని వెళ్ళండి. నేనూ, నీనా ఇక్కడే ఉండి పరీక్షలు జరుపుతాం” అన్నాడు అశ్వనీ కుమార్ తో ప్రశాంత్

“మీరిద్దరూ ఇక్కడ ఉంటారా!” ఎంత ప్రమాదం! అన్నాడు ఆయన.

“ఫర్వాలేదు. ఇక్కడ గాలిని పొల్యూట్ చేస్తోందేమిటో నేను కనుక్కొన్నాను. దానికి విరుగుడు ఏమిటో కూడా నాకు తెలుసు. అది అందుబాటులో కూడా ఉంది. అయితే ఈ పొల్యూటెంట్ ఎక్కడినుంచి వస్తోందో ఎందుకు వస్తోందో తెలుసుకుని అరికట్టాలి. అందుకోసం నేనూ నీనూ ఇక్కడు ఉండిపోతాం. మాకేం ఫర్వాలేదు. వివరాలు తర్వాత చెప్తాను” అన్నాడు ప్రశాంత్.

శ్రీవాత్సవ అతనివంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

ప్రశాంత్ శక్తిసామర్థ్యాలమీద నమ్మకం ఉన్న అశ్వనీ కుమార్ మారు మాట్లాడకుండా అతని భుజం తట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

* * * *

ఆ చుట్టుప్రక్కల అన్నీ అంతకుముందు కాపరాలు ఉన్న ఇళ్ళే. అయితే అందరూ ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోవడంతో ఇప్పుడా ఇళ్లన్నీ నిర్మానుష్యంగా ఉన్నాయి.

ప్రశాంత్ అదే ఫ్లాట్లో ఉన్న ఒక రెసిడెంటల్ పార్కులోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ వంటింట్లో కొంచెం సేపు వెతికి ఒక జార్లోని తెల్లని పొడిని తీసాడు. దానిని వాసన చూసి పనికి వస్తుందనుకున్నట్లు తల ఆడించి దానిని ఒక కాగితంలో పోసి కట్టుకున్నాడు. నీనూ అదంతా విచిత్రంగా గమనించింది కాని మారుమాట్లాడలేదు.

ప్రశాంత్ ఆ పొడిని కొంత ఎక్కువగానే రుమాలులో పోసి మడతపెట్టి నీనాతో బయటకు వచ్చినప్పుడు దానిని వాసన చూస్తుండమన్నాడు. తానూ అలాగే చేశాడు.

ఇద్దరూ బయటకు వచ్చారు.

ప్రశాంత్ జేబులోంచి ఒక చిన్న మీటర్ని తీసాడు. అది గాలిలోనుంచి వస్తున్న ఘాటైన పదార్థపు స్థాయిని తెలుపుతోంది. ఆ మీటర్ రీడింగ్ ఆధారంగా ఆ వాసన స్వతహాగా ఎక్కడనుంచి వెలువడుతోందో తెలుసుకోడానికి ఎక్కువ సమయం పట్టలేదు. అది ఆ సెక్టార్లో ఇంచుమించు ఒక మూలగా ఉన్న విశాలమైన ఇంటినుంచి వస్తోంది.

ప్రశాంత్, నీనూ ఆ ఇంటిచుట్టూ ఒకసారి తిరిగి చూశారు. ఆవరణ గోడ ఎత్తుతక్కువగా ఉండడంతో సులువుగా లోపలికి వెళ్ళగలిగారు. అక్కడ బొత్తిగా నిర్మానుష్యంగా ఉండడంతో ఎవరికంటా పడలేదు.

ఇంటిలోపల ఏదో మర ఆడుతున్నట్లు శబ్దం అవుతోంది.

పిల్లలాగా నడుచుకుంటూ అటు వెళ్ళారు ఇద్దరూ.

ఒక గదిముందు స్టూల్మీద కూర్చుని కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు కాపలావాడు.

మెనకాలే వెళ్ళి అతని మెడమీద గట్టిగా ఒక్క దెబ్బ కొట్టాడు ప్రశాంత్.

కయ్ కుయ్మనకుండా కిందపడ్డాడు వాడు.

వెంటనే వాడినోరు, కాళ్ళూ చేతులూ కట్టేశాడు ప్రశాంత్.

ప్రశాంత్, నీనా నెమ్మదిగా లోపలికి వెళ్ళారు. శబ్దం ఎక్కువగా వినిపిస్తోంది. కొంచెం ముందుకు వెళ్ళేసరికి ఒక పెద్ద గాజు గోళం కనిపించింది. అందులో ఏదో గోధుమరంగు పదార్థం గిరగిరా తిరుగుతోంది. దానికి ఇంటికప్పునుంచి వచ్చిన పెద్ద గొట్టం ఒకటి కలిపి ఉంది. అదేవిధంగా గోళానికి అవతలివైపు నుంచి మరో గొట్టం మరోవేపు కలిపి ఉంది. దగ్గరల్లో బోలెడు బస్తాలున్నాయి.

అశ్చర్యం!

ఆ గోళం దగ్గర డాక్టర్ జింగ్ ఉన్నాడు. ఒక బస్తాలోని పదార్థం తీసి ఆ గోళంలో పోసాడు. గోడవైపున ఉన్న ఒక వాల్వుని మూసి గోళంలో పదార్థం వేగంగా తిరిగేటట్లు చేశాడు. ఆ తర్వాత ఆ వాల్వుని వదులుచేసాడు. అటు తర్వాత వెనక్కి తిరిగేసరికి ప్రశాంత్ నీనా కనిపించారు. ముందు ఒక్కక్షణం దిగ్భ్రాంతి చెందినా వెంటనే తేరుకుని “కమాన్ మైడియర్ ప్రశాంత్ యూ ఆర్ టూ స్మార్ట్. నాకు తెలుసు. నువ్వు వస్తావని. అయితే ఆ అమ్మాయిని కూడా తెస్తావని అనుకోలేదు. అప్పియర్ టు బి లో బర్డ్. యు కెన్ డై టుగెదర్ అంటూ పిస్టల్ తీసి గురి పెట్టాడు.

ప్రశాంత్, నీనా భయం భయంగా ఆ వాల్వున్న గోడవైపుకి వెళ్ళారు.

“తప్పించుకోడానికి ప్రయత్నం చెయ్యకు అటు దారేం లేదు. నా చేతిలో చిక్కాక ఇంక బయటకు పోవడంకల్ల” అంటూ వెకిలిగా నవ్వాడు జింగ్.

“మిస్టర్ జింగ్ ఎలాగో చావబోతున్నాం. ఈ ఆపరేటన్ ఏమిటో ఇదంతా ఎందుకో చెప్పు. ఇక్కడ అడుగుడుగునా నీ మేధస్సు కనిపిస్తోంది. అది తెలుసుకుని తృప్తిగా చనిపోతాం” అన్నాడు ప్రశాంత్.

తన మేధస్సుని పొగిడేసరికి ఉబ్బిపోయాడు జింగ్. చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

“మీరు అనుకున్నట్లు నేను చైనా నుంచి పారిపోయి వచ్చిన శాస్త్రవేత్తను కాను. నేను శాస్త్రవేత్తనే కాని వారి ఏజంటును. మా దేశం ఇండియాని సొంతం చేసుకోవాలని పథకం వేసింది. యుద్ధం చేసి స్వాధీనం చేసుకోవడం కష్టం కాదు. కాని అంతర్జాతీయంగా అల్లరి పడతాం. పైగా ఏ అగ్రరాజ్యమో మీ అండగా వస్తుంది. అందువల్ల చాపకింద నీరు వంటి పథకం రూపొందించాం. ఈ గోళంలో ఉన్న పదార్థం చూశారా! ఇది మెగ్నీషియంకు సంబంధించిన ఒక లవణం. అది కెటలిస్టుగా (ప్రేరేపకం) పనిచేస్తుంది. గాలిలో నైట్రోజన్, ఆక్సిజన్ పుష్కలంగా ఉన్నాయి. అవి ఈ కెటలిస్టు సహాయంతో నైట్రోజన్ పెరాక్సైడ్ గా మారుతాయి. దాని ఫార్ములా తెలుసా?

$\text{Energy} + \text{N}_2 + 2 \text{O}_2 \rightarrow 3 \text{NO}_2 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow 2\text{HNO} + \text{NO}$ ఇదే నైట్రోజన్ పెరాక్సైడ్ ఫార్ములా.

ఇది రెండో గొట్టంలోంచి బయట గాలిలోకి పోతుంది. అక్కడ గాలిలో ఉన్న తేమతో కలిసి నైట్రోజన్ ఆసిడ్ గా మారుతుంది. ఇది చాలా ఘాటైనది. లోహాల్ని సిమెంట్ నీ అన్నిటిని తినేస్తుంది. అందుకే ఇట్లు కులిపోతాయి. అలాగే ఆ గాలి పీల్చిన వారికి ఊపిరి ఆడనీయకుండా ఒళ్ళంతా పచ్చగా చేసి గంటల్లో ప్రాణాలు తీస్తుంది. ఈ విధంగా ఒక ప్రక్కనుంచి వేలసంఖ్యలో జనం చస్తుంటే మరో ప్రక్కన ఇట్లు ఊళ్ళు సర్వనాశనం అవుతాయి. ఈ విధంగా కొద్దిసేలల్లోనే ఇండియా సర్వనాశనం అవుతుంది.

అప్పుడు గాలిని శుభ్రంచేసి నెమ్మది నెమ్మదిగా మేము మీ దేశాన్ని ఆక్రమించుకుంటాం. మమ్మల్ని అడ్డవారుండరు.

జింగ్ ఆనందంగా చెప్పుకుపోతున్నాడు.

వెనకగా కట్టుకున్న ప్రశాంత్ చేతులు ఏమో చేస్తున్నాయి.

జింగ్ మాటలు పూర్తికాలేదు. పెద్ద శబ్దంతో ఆ గాజుగోళం పగిలి ఆ ముక్కలు బాణాలలాగా జింగ్ దేహం అంతటా గుచ్చుకున్నాయి. మరు నిమిషంలో నెత్తుటి ముద్దగా మారి కూలిపోయాడు జింగ్.

నీనా చేయి పట్టుకుని పరుగుపరుగున బయటికి వచ్చాడు ప్రశాంత్.

రోడ్ మీద కొంతదూరం వెళ్ళే సరికి ఎదురుగా పోలీస్ కార్ కనిపించింది.

అందులో శ్రీ వాత్సవ, అశ్వనీకుమార్ ఉన్నారు. ప్రశాంత్ నీవాసు తీసుకుని అందరు నగరానికి వెళ్ళారు. దారిలో ప్రశాంత్ 'మీరెలా వచ్చారు?' అని అడిగారు.

'మేము మీకోసం వచ్చాం. మీరు అక్కడ లేకపోయేసరికి వెతకడం మొదలుపెట్టాం. ఇంతలో పెద్ద ఎక్స్ప్లోజన్ అయిన శబ్దం విని అటు వచ్చాం' అన్నాడు అశ్వనీ కుమార్.

* * * *

మినిస్టర్ గారి ఛాంబర్ లో తిరిగి అందరూ సమావేశమయ్యారు. ఆయన 'డాక్టర్ ప్రశాంత్ ఢిల్లీ నగరాన్నే కాదు, దేశాన్నే రక్షించారు. దీనిని మీరు ఎలా సాధించారు' అని అడిగారు.

"మొదట అందరిలాగే ఇదేదో వింత వ్యాధి అని నేనూ అనుకున్నాను. కానీ ఇల్లు కూలిపోవడం లోహాల్ని తినేయడం, మనుష్యులు ఊపిరాడక చనిపోతూ పచ్చబడడం ఇవన్నీ చూస్తే ఇది యాసిడ్ ప్రభావమని ఎవరో కావాలనే చేస్తున్నారనీ అర్థం అయింది. డాక్టర్ జింగ్ వెలిగించని పైపును పీలుస్తుండడం నాలో అనుమానాన్ని రేకెత్తించింది. పైగా ఆయన టాక్సాలజిస్ట్. అంటే విష పదార్థాల గురించి తెలిసినవాడు. తర్వాత ఆయన పైపులో తెల్లని పదార్థం కనిపించింది. అది వంట సోడా అని గుర్తు పట్టాను. వంటసోడా ఆల్కలీ అంటే క్షారం. దానివల్ల ఆసిడ్ ప్రభావం తగ్గుతుంది. అందుకే దానిని పీలుస్తూ ఆసిడ్ వున్న గాలినుంచి రక్షణ పొందసాగాడు జింగ్ పైపు పోవడంతో అతను ఊపిరాడక తన ఇంటికి పరిగెత్తుకుపోయాడు అంతేకాని షాక్ వల్ల పిచ్చివాడైకాదు. అతను మంత్రిగారి మీటింగ్ కి వచ్చింది కూడా మన రహస్యాలు తెలుసుకోడానికే. ఎయిర్ ని పోల్యూట్ చేస్తోంది యాసిడ్ అని తెలియగానే దానికి విరుగుడుగా రెసిడెన్షియల్ పార్కులోని వంట సోడా తీసుకుని నేనూ, నీవా జింగ్ ఉన్న చోటికీ వెళ్ళాం.

అక్కడ అతను మమ్మల్ని చూసి చంపబోయాడు. కాని అతన్ని ఉబ్బేసి అసలు రహస్యం కక్కించాను. ఈలోగా అతను చూడకుండా గాలిపోయే వాల్వ్ ను బిగించేసాను. దాంతో ఆ గాజు గోళంలో ప్రెషర్ పెరిగిపోయి అది ప్రేలిపోయి జింగ్ ప్రాణం తీసింది" అంటూ ముగించాడు ప్రశాంత్.

ఆంధ్రభూమి సచిత్ర మాసపత్రిక, జూన్ 1988 ❀